

ԲԱՐՁՐՈՒՄ «ՀԱՄԱԳԻՒՅԹԻՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՄԱԳԻՒՅԹԻՆ ՄԵԾ ՀԱՄԱՐ» ԺՈՂՈՎԻՆ *)

(Անդական թղթակցութիւն)

101бу, 5 змін

Այսօր՝ ուրբաթ, արքային ընկալարի մէջ յաջորդ օրը, առանձ մամբ 10-ին (բ. հ.) բացամբ ատեղ ու ուսեղ է չառացած Հայոց, Հայութ, Մեծ Եղիշեած ու գալաքած առաջապես ի ծոցին:

զայտուղիք էր, համարածը մն էր առաջ թրանայ, երպասայ և կոփառաց պարագաները. Այսո և կոփառաց առել մարտասանթեանց իշխան կառավարութեան համար մարտասանթեանց ամբողջ պարագաները. — Միջազգային օրնը մոր նախանձին մինչ նախանձու եւ պարզեցի առ նախանձին զգի եւ առաջանայ և ուսանայ բարբառով խանութ նասած առելին նախանձու թէ Սիրանի-Գանգավարը մը յացած առաջանայի բարբառով է ամբողջ եւ նասած կուսակի.

տեսն մեր զարգանենու վայրութեան ձաւ-
կանանքը կամ վայրութեան ավագութեանը
դպրուածը Արշակուած մասնաւու-
թանուուր զարգաւութեանը ուղար-
կուրուր այ հաւաքած էին ի զարգա-
ւութեան մեջ ուղարկուած էին Հայու-
թանուուր զարգաւութեանը ուղար-
կուրուր այ հաւաքած էին ի զարգա-
ւութեան մեջ ուղարկուած էին Հայու-

մէկ մէկ աթոն - Բիտակու չկը Քէշէսա-
նիս անք եկու աթոնու բառ էր,
որպէս գրամաբառը առաջու յանձնու-
ած էր աթօնէրը՝ բառ ժողովակա-
նակ թիւնին:

Եղեց, որ Առարինան
Արշ, Տպանան - Ոչ, ոչ, առ ան-
կարին է Ամէն մարդ իբ տեղը, Մէնք
Եղ ճիք ընտան և անտանան:
Բիր, Քէշէսան. Խօր կորին:

հի եկի խօսքիք: Քրածըք աւելի ապ-
ղու է լինում և չի լուսուցու:
Զի՞թթէ-Սարափ. Արեմտեան և ա-
րեման աշխարհաբար խանոսութը
չի եկ ընտան և անտանան:
Հիմա անք արդիք զարդարեանը
չի փաստ արդիք զարդարեանը

Եր, Օտեան. -Մէկ անզամ ալ ես
եր, Օտեան. -Մէկ անզամ ալ ես
չի՞մայ իր կարծէք թէ, իւր քայ քայ
գայ, լու մինչէ:

Արտօնիք - Ես այ եկայու...
կը հասկաք քայ քանի որ մէջու
է շոյուապ և սրաչիքիք: Գրոյ Ե-
Զանգակ մը կը բերիք, գոր Էկօ չկ-

էր...

Տախագ. (Բերանացի և այլնս շուտ). — Տաների գիւտի 1500-ամեակն ու տպագրութեան 400-ամեայ յորհեանները:

Զօհրաբ. — Դեռ ատոր համար բան մը չըսինք կարծեմ:

Տախագ. — Հավաք ինչի՞ մասին է ի կարդում մինչև հիմայ, ասացէք ինդրեմ:

Հ. Առաք. (Ոտքի ելելով). — Ես զընում եմ:

Քանի մը հոգի՝ իրենց կակուղ բեռը կը վերցնեն աթոռներու վրայէն ու դէպի դուռ կը դիմեն:

Արշ. Չոպան. — Ո՞ւր կերթաք:

Հ. Առաքել. — Նախագահ ընտրելու Մենք ունենք հոգեոր մարմին, կաթողիկոս, պատրիարք...

Զայներ՝ նստողներու կողմէն. — Պատրիարք. հրաժարած է...

Հ. Առաք. (Ցանկարժակի գալով). — Ի՞նչ էր ասում... Բայց ինչ էլ լինի, ես էլ հրաժարում եմ այս խառնաժողովին մասնակցելուց. ես սովորել եմ խաղաղութեան ժողովներին. (Իր հետ ելողներուն). Գնանք, գնանք. .

Ռ. Զարդարեան. — Կամացուկ մը տեղէն ելելով և հետևելով դուրս ելող Առաքելհանին. — Եօա՞պ.. շառաչուն ապտակ մը՝ արդէն տեղաւորւած «Մշակի» մեծ. խմբագրի երեսին...

Առաքելեան. — Պալիցիա... Պոլիցիաթեր...

— Պալիցիան Ռուսաստան մնաց. — Լսեցաւ նախագահի, Յ. Թումանեանի և այլն կողմէն:

Գ. Զօհրաբ. — (Իր ատք աթոռը օդին մէջ վազելով սպառնալից). — Առաջ 40-ամեայ յորելեան մը գտաք, այսօր ալ նախագահի խնդիր, համ...

Քանի մը հոգի կը բռնին Զօհրաբը իր տաք աթոռով, Աղմուկ, կանչւըռտուք ամէն կողմէ.

Հ. Առաք. — Այստեղ պալիցիա չկամ...

Ռ. Զարդար. — Դուրս ժողովէն, Պոլիցին, դուրս Թուրքիայէն:

Զիֆթէ. Սարաֆ. — Համազգային բանը՝ պառակտումի պատճառ կը լլայ կոր:

Թէոդիկ. — (Մէկ կողմ քաշւած, անոթին տակ հատորով մը), Բանի Նեկաւ «Տիկ ու Տառս», մեղք աշխա-

տանըիս:

Արշ. Ալպոյաճեան. — Նախագահ պ. Լէօյի «Հայ զրքի տօնը» հազար անգամ լաւ էր քու «տիպ ու տառածէզ»:

Հ. Առաք. — Անհետացաւ սպառնալից՝ մէկ երկու համախոռներով, ժողովականները զրեթէ բոլորն ալ ոտքի ելած էին: Լէօ էֆ. իր տետրակը՝ ոլորած ձեռքը բռներ էր՝ ի հարկին պաշտպանւելու համար:

Արշակ Չոպանեան. — Առաջարկեց փակել ժողովը, վազ անցնիլ այս 1500 և 400 թւականներէն, և խաղաղ գիտակցութեամբ մը պատրաստիլ քանի մը տարիէն տօնելու տառերու զիւտին 1600-ամեակն ու հայ տպագրութեան 500-ամեակը: Այս առաջարկը ընդունեցաւ անվերջ ծափերով...

Գ. Զօհրաբ. — Բայց թէ մինչև այդ ատեն՝ ազգը պատաժած կը լլար կուարարներէ:

Զիփ. Սարաֆ. — Ո՞վ ո՞վ պիտի մենայ որ...

Օտեան. — Ես կը ջանամողջ մնալ:

Բ. Քէշեան. — Ես ալ կը նամ ջանալ «Բիւզանդիոնիս» կամ «Բիւզանդարաւնիս» ապագան անանկ ապահոված եմ, որ 500-ամեակ չէ՝ առաջ Աստւած տպագրութեան 2000-ամեակն ալ տեսնելու բախտը կունենամ:

Քէշեան էֆ ճն զրեթէ ինքնիրէն կը խօսէր այս ճառը, որովհետև ժողովաւրահը հետզնետէ պարպւելու վրայ էր:

Բոլորն ալ միկնեցան՝ Հ. Առաք էլեանի դրկելիք ժանտարմին հանդիպելու փոքր վախով, 2012 թւականին համանելու մեծ յոյսով, և մանաւանդ նիրկայ կրկին յորելեաններու պէլայէն այսպէս անակնեալ ճամբով վերջապէս պատաժած ըլլալու ամենամեծ հրճւանքով:

Այսօրւընէ, ուրիմի, թող հայութիւնը պատրաստի տօնել, կամացկամաց, մեր տառերու զիւտին 500-ամեակն ու հայ տպագրութեան 1600 ամեակը:

Թղթակից ***

Օրինակող՝ Հ. Յ. Բժիկեան